

Gennemgående ser vi, at starthjælpsmodtagerne giver udtryk for, at de på den ene side er meget kedede af deres situation, og på den anden side har de en voksende vrede mod systemet. Hvis der er nogen, der tror, at vrede og skuffelse er et godt element for integrationen, så tror jeg, man skal tro om igen.

Den artikelserie, der var i Politiken, gav også en brik til billedet af, hvordan det er at leve på starthjælp i Danmark. Her vil jeg så nævne, at i hvert fald integrationsministeren helt tydeligt også har læst artiklen, men desværre ikke har læst artiklen særlig grundigt, for f.eks. fremhævede integrationsministeren under samrådet den 18. november eksemplet med en start-hjælpsmodtager, der ærgrede sig over, at det ikke var ham, der gjorde rent på den skole, hvor han gik til sprogundervisning. Ministeren brugte eksemplet til at underbygge påstanden om, at der er arbejde nok. Men hvis man læser hele interviewet, kan man se, at starthjælpsmodtagernes ærgrelse skyldes, at han ikke har de samme muligheder på arbejdsmarkedet som danskerne bl.a. på grund af sprogbarrieren; og det giver jo en væsentlig forskel.

Jeg vil også sige, at debatten om starthjælp meget godt illustrerer de forskelle, der er i holdninger mellem regeringen og Dansk Folkeparti på den ene side og så oppositionen på den anden side. Regeringen har helt konsekvent den opfattelse, at lavere ydelser bringer flere i arbejde, og hvis det er rigtigt, vil det selvfølgelig også være naturligt – måske ikke lige før et forestående valg, men så i hvert fald bagefter – at foreslå generelt lavere ydelser til arbejdsløse. Der er jo ikke nogen grund til, at det kun er udlændinge, der skal have den her specielt gode behandling med at få lavere ydelser, sådan at de hurtigt kan komme i arbejde. Jeg synes jo bare, at regeringen skal tone rent flag i stedet for hele tiden at pakke det ind i snak om særlige grupper, som skal have et kærligt spark osv.

Når Dansk Folkeparti taler, er det jo mere åbent og ærligt. F.eks. har hr. Søren Krarup udtalt, at »man ikke bare kan komme rejsende fra den anden side af jordkloden og være ligestillet med danskere«. Altså det er jo ren bagdel at trutte i. Der bliver tingene jo sagt lige ud; der er jo ikke noget besvær med at forstå, hvad det handler om. Det synes jeg også at Venstre og Konservative kunne sige direkte i stedet for alt det omsvøb, som vi bliver præsenteret for.

Omvendt er vi altså et mindretal – og efter næste valg et flertal – som fastholder, at forud-

sætningen for at blive integreret i samfundet og på arbejdsmarkedet, jo er, at man ikke bare lige kan overleve i form af at kunne købe den tilstrækkelige mad, men også at man er i stand til at deltage i sociale aktiviteter for en selv og ens børn, og det giver starthjælpen ikke mulighed for.

Jeg har et par bemærkninger til regeringspartierne og Dansk Folkepartis ordførere, for jeg synes, at mange af de ting, som blev bragt frem, var lidt tankevækkende med hensyn til, hvor lemfældigt man omgås både med tal og med menneskers skæbne, f.eks. når både Venstre og Det Konservative Folkeparti taler om, at man skal tjene 23.000 kr., for at det kan betale sig at få et arbejde; man skal tjene mindst 23.000 kr., hvis ikke man havde starthjælpen. Men det har da ikke noget med starthjælpen at gøre, det har noget at gøre med nogle andre regler i sociallovgivningen, som i øvrigt er blevet ændret, og som ikke er gældende mere, og derfor er det tal simpelt hen ikke rigtigt.

Vi hørte, hvordan hr. Oppfeldt påkaldte sig folkepensionens grundbeløb, som der jo ikke er nogen mennesker i Danmark, der lever for. Folkepensionens grundbeløb er der ingen, der lever for, fordi man har erkendt, at det kan ingen leve for, og derfor giver man et pensionstillæg. Dansk Folkeparti synes ikke engang, at det er nok med et pensionstillæg og har derfor insistet på, at der oveni også skulle være en ældrecheck. Al respekt for det, for vi er faktisk enige i, at selv med folkepensionens grundbeløb og pensionstillægget og ældrechecken har de ældre ikke for meget. Men så er det jo bare underligt, hvorfor man så nøjes med at sammenligne med den lille del af det, der hedder folkepensionens grundbeløb.

Man bliver også ved med at insistere på påstanden om, at det skal kunne betale sig at arbejde, selv om enhver ved, at det *kan* betale sig at arbejde, for hvis man ikke tager anvist arbejde, så er virkeligheden jo den, at man får frataget de ydelser, som ligger.

Når Dansk Folkeparti derfor spørger eller nærmest konstaterer, at Enhedslisten ingen forslag har til, hvordan vi skal undgå, at folk vedbliver at få overførselsindkomst, så er svaret: Jo, det har Enhedslisten et meget enkelt forslag til: Tilbyd dem arbejde; tilbyd alle på kontanthjælp og alle på starthjælp arbejde. Så enkelt er forslaget. Så bliver det problem løst i løbet af ganske kort tid, for enten tager de arbejdet, og så er de i arbejde, eller også tager de ikke arbejdet, og så